

דוכי יש ענין או מצוה להביא התינוקות לביהכנ"ס (כמו המצוה להביא הסוטות לעזרה דע"ז קאי התוס') וא"כ אין שייכות בין הדברים כלל, וע"ש עוד באריכות בזה. ועיין בזה ברע"ב (ביכורים פ"ג סוף מ"ג) דעומדים מפני נושאי התינוק לברית מילה כמו שעומדים לפני מביאי הביכורים.

★★

ובספר בנין יהושע, להג"ר יהושע אלטר ווילדמאן ז"ל (בדף ה:): כותב כמה דברי תורה ששמע בשם החדושי הרי"ם זצ"ל, ומביא וז"ל: עוד שמעתי בשם הרב הגאון אמיתי הנ"ל זצ"ל למידק מהגמ' חולין (י"א). דילפינן שם דאזלינן בתר רובא ממכה אביו ואמו, דלמא לאו אביו הוא, אלא ש"מ דאזלינן בתר רוב ע"ש, מזה יש ללמוד דאין כהן אחד משקה שתי סוטות, דאל"כ קשה מאוד, דמנין להגמ' למילף מכאן דאזלינן בתר רובא, דלמא מיירי התורה שאביו הי' משקה לאמו מי סוטה ולא הזיקתה, ומזה נדע שאמו לא היתה מזנה, וע"כ ודאי אביו הוא.

אך י"ל דאכתי ספק הוא דלמא הכהן המשקה לאמו לאו כהן הוא, וע"כ דאזלינן בתר רוב.

אולם עדיין יקשה, הא י"ל שהתורה מיירי באופן שהכהן אשר הי' משקה לאמו הי' משקה מקודם לסוטה אחרת מי סוטה והזיקתה, וא"כ בע"כ שהכהן ודאי הוא, ועכ"ז כאשר הי' משקה גם לאמו ולא הזיקתה, ש"מ דלא היתה מזנה, וע"כ אביו ודאי הוא ומגלן דאזלינן בתר רוב.

אלא ע"כ לומר, שאין כהן אחד משקה שתי סוטות, וא"כ אפי' נימא דאמו הי' שותה מי סוטה ולא הזיקתה, עכ"ז עדיין יש ספק דלמא הכהן המשקה אותה לאו כהן הוא וכנ"ל עכ"ד.

על המובא לעיל מהחדושי הרי"ם זצ"ל העיר הגאון ר' ברוך שמעון שניאורסון ז"ל: הנראה דלאו דסמכא הוא, דהרי כמה וכמה אופנים ישנם שמשום זה לא הזיקו המים לאמו, שמא אביו לא מנוקה מעון, או שמא יש ע"א שיודע שנטמאה וכו', וא"כ אין הוכחה ודאית שכשרה היא וע"כ רק משום דאזלינן בתר רוב.

★★

אותה הכהן. ע"ש. וצ"ע דבריו שהרי כבר התבאר דבמדרש אי' ב' הפסוקים. וגם לדברי רש"י יש מקור במדרש שלפנינו. (וע"ש מש"כ לתמוה על הרמב"ם שלפנינו הנ"ל).

★★

ובאחרונים דנו מדוע לגבי נדרים פסק הרמב"ם (פי"ב דנדרים הי"ד) דהבעל מפר לב' נשיו כאחד אפי' דכתיב שם אותה. ואילו לגבי פרה אדומה פסק דאין שוחטים ב' פרות כאחד דכתיב אותה (ע"י בפ"ד דפרה אדומה ה"א). וע"י בזה בלח"מ (הל' נדרים שם) ובחסדי דוד על התוספתא (פ"ו דנדרים), וקרן אורה בנדרים (ע"ג). ובחתם סופר שם. ובשו"ת דברי מלכיאל (ח"א סי' ס"ט).

אך תירוץ ברור ונפלא כתב בזה הרדב"ז (בשו"ת מכת"י סי' קמ"ג) דלגבי הפרת נדרים כתיב הרבה פעמים אותה. וי"ל דהוי בגדר אין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות, ואין כאן מיעוט לא' ולא ב'. אך לגבי סוטה כתיב רק פעם א' בפסוק שלפנינו, והשביע אותה הכהן, ע"ש בדבריו. (ולדבריו קשה, דהרי רבינו מביא הקרא דוהעמיד אותה, וס"ל דאפי' דכתיב והעמיד הכהן את האשה חשיב כאילו כתיב אותה וכדברי הר"ן בנדרים הנ"ל בקרא דוהשקה את האשה, וא"כ כאילו ישנם כמה פעמים אותה. וגם בפסוק ט"ז כתיב: והקריב אותה הכהן וצ"ע).

★★

ועי' במג"א (סי' קמ"ז ס"ק י"א) מש"כ באריכות בדברי התוס' בסוטה כאן בהא דאין משקין ב' סוטות כאחד, דהוא בגלל דאין עושים מצוות חבילות חבילות. וכתב במג"א לחדש, דלפי מסקנת הגמ' בכהן א' אין משקין אבל בכ' כהנים משקים, י"ל דהפי' דבכהן א' שמשקה בזה אחר זה שפיר דמי, ובכ' כהנים שישקו לשתיים בבת אחת אסור, ולפי"ז כתב דשרי להביא יחד ב' תינוקות לביהכנ"ס שיש למולם זה אחר זה, אבל למולם יחד ע"י ב' מוהלים אסור ע"ש. וע"י בקרן אורה בנדרים (ע"ג). מש"כ באריכות בדברי המג"א הנ"ל ובתפארת ישראל במשניות (שבת פרק ב) בכועז (אות ב). וע"ע בחזון איש (על הרמב"ם הל' פרה פ"ד ה"ב) ופרה (סי' ו ס"ק ט) וקהלות יעקב על מנחות (סי' ח) ואכ"מ. ובשו"ת מנחת אלעזר (ח"ב סי' נ"ד) האריך בסוגיין, ותמה על המג"א,